

Karel Moravec

Karel Moravec se narodil 8. dubna 1950 v Hradci Králové. Svoje dětství strávil v Orlických horách díky svým rodičům, kteří odsud pocházeli. Jako malý vyrůstal na statku, kde se společně s rodinou starali o hospodářská zvířata. Od tří let pomáhal svému strýci jako závozník a podílel se na různých pracech kolem statku. Žil zde do nástupu na základní školu.

V roce 1956 nastoupil na základní školu na náměstí Pavlíka Morozova v Hradci Králové, dnes známou jako ZŠ Jiráskovo náměstí. Týden před začátkem školy se přestěhoval ze statku do Hradce Králové, kde žil společně s rodiči na Pražském Předměstí. Nástup do školy pro pana Moravce zahrnoval i sport, na který byla škola převážně zaměřena. Jeho otec ho tedy přihlásil do TJ Sokol Hradec Králové, kam později sám docházel jako cvičitel.

V roce 1964 na pionýrském táboře dostal dopis od svého otce, ve kterém mu sděloval, že se chystá na služební cestu do Ruska na dva a půl roku. Díky podniku Technoexport Praha mohl pan Moravec odletět v roce 1965 za svým otcem. Neváhal a odletěl. Z tohoto důvodu musel dříve ukončit základní školu. V Rusku se svojí rodinou strávil pár týdnů. Poté ho otec odvezl do Kyjeva, odkud jel rychlíkem zpátky do Čech.

Po základní škole měl úplně jasno, kam se bude hlásit na střední školu. Pocházel z míst, kde se často pohybovali lidé věnující se zednickému řemeslu, a tak k tomuto povolání přirozeně tíhl už od dětství. Díky strýci a otci znal základy tohoto zaměstnání a chtěl se mu věnovat i nadále, a proto si podal jedinou přihlášku právě na stavební školu. Před nástupem na střední školu se zapojil do stavebních prací v rámci tehdejší Akce Z, kde získal první praktické zkušenosti se zednickým řemeslem. Na této akci se pan Moravec poznal s jistým profesorem Novotným, díky kterému se svůj úspěšný výsledek z přijímacích zkoušek dozvěděl již druhý den.

Ve čtvrtém ročníku na střední škole byla panu Moravcovi učiněna nabídka na projektování a výstavbu tělocvičny. Od 4. srpna 1969 byl ale zaměstnán v Pozemních stavbách v Pardubicích, tím pádem musel nabídku na návrh odmítnout. Jeho projekt byl tedy skartován. Později se podílel na výstavbě bytových domů na Smetanově nábřeží v jeho rodném městě. Na stavbách pracoval po celé České republice. Pro pamětníka byl jeden ze zlomů života přestup do nové práce. Nastoupil do Stavoprojektu v Hradci Králové, kde se osvědčil jako rozpočtář. Bohužel jeho povolání nebyla jenom procházka růžovým sadem. V roce 1973 byl svědkem nehody mladého zedníka na stavbě, který bohužel zahynul při práci u stavebního výtahu na lešení, kde si zlomil vaz.

2. října 1969 byl povolán k výkonu vojenské služby do Českých Budějovic, kde absolvoval základní přípravu. V ten samý den byl informován, že následující den bude přepraven na Slovensko do Seredě. Druhý den ráno byl skutečně převezen a zde se spolu s ostatními vojáky podílel na různých úkolech, mimo jiné i na odminování terénu. Po pár týdnech vojny se panu Moravci udělalo náhle zle. Nejdřív jeho obtíže nechtěli uznat za pravdivé, ale později se ukázalo že měl vážné horečky. Po pár týdnech se naštěstí s nemocí vypořádal a mohl tak

postoupit ke zkouškovému období, které zde musel absolvovat každý voják. Když zkoušky úspěšně dokončil, mohl se vrátit zpět do Českých Budějovic.

Už od malička se pamětník věnoval již zmíněnému sportu. Ve středním věku se více začal věnovat sportovní gymnastice, které se nikdy nevěnoval vrcholově. Soutěžil v rámci východočeského kraje a svůj kraj reprezentoval i na republikové úrovni. Byl velmi úspěšný a mimo jiné získal se svým týmem třetí místo na mistrovství republiky. Také nacvičoval na spartakiádu v roce 1990, která se nakonec neuskutečnila. Společně s vybranými šestnácti účastníky se zúčastnil gymnastického zájezdu do Amsterdamu.

I přesto čím si pan Moravec prošel (ať už to byla vážná nemoc na vojně nebo neštěstí na stavbě), je šťastný a nic by na svém životě neměnil. Ve svých současných 75 letech je stále veselý, aktivní a nadále se věnuje sportu a rád vzpomíná na svojí sportovní či pracovní kariéru.